

Beszámoló

Eltelt az év. Öt évszak váltotta egymást. **5 évszak**, ez volt a munkacíme annak az írás-csírának, amellyel 2012-ben pályáztam az ösztöndíjra.

Nem lett regény, mert nem regényes, nem történet, mert nem történik benne semmi. Mégis van, íródott, a címét közben **VASSZAMÁR**-ra változtattam, ez jobban illik rá, pontosabban fedi az írások hangulatát, egy szó, amely magában hordozza szeretett biciklimet, ami visszatérő motívum a rövid tárcanovellákban, imádott makacsságomat, használható teherbírásomat. Írásaim erről

szólnak, a lányról, aki az útszéli szamár gyönyörűsége, szamárkenyeret eszik, szamártejjet iszik, az írásnak számara. Kísérletet tettem, napi rendszerességgel a *facebook*-on közöltem részleteket írásaimból. Szeressétek és osszátok. Szerették, volt, aki a színházban jött oda és acél csacsinak becézett.

A Helikon még 5 évszak cím alatt jelentetett meg részleteket a készülő egészről, ígéretet kaptam további közlésre.

Az 5 évszak regénynek indult, de a történetek nem kapcsolódnak elég szorosan egymáshoz ahhoz, hogy regénynek nevezzük, legalábbis nem a szó klasszikus értelmében, bár mindegyik fejezet a lányról szól, aki szeret. Csak valahogy ez a szerelem, amelyre férfinevek hosszú sora van felfűzve, kicsúszik a kezéből, az érzelmek szétgurulnak. Az ösztöndíj valóban ösztönző hatással volt rám, bátrabban fogalmazom meg mondanivalómat, úgy érzem, befogadtattam egy körbe, helyet kaptam, magam vagyok a vasszamár, kíváncsi lettem magamra és mások is azok lettek rám. Az ösztöndíjnak köszönhetően elindultam egy úton, amelyről nem akarok letérni.

A Transindex felkérésére városomról, Aradról írtam **Arad bennem marad** címmel. (<http://welemeny.transindex.ro/?cikk=18860>)

Az Aradi Kamaraszínház, amelynek művészeti titkára vagyok, 2012-ben négy saját előadást készített, amelyek mindegyikében aktív szerepet vállaltam, mint dramaturg és rendezőasszisztens. Amint azt pályázatomban is jeleztem, Heiner Müller **Kvartett** című előadásának próbanaplója után (amely a Látóban jelent meg: [A photograph showing a woman with blonde hair, wearing sunglasses and a red long-sleeved shirt, sitting on the ground. She is smiling and gently touching the nose of a dark brown donkey. The donkey is wearing a red halter. They are in an outdoor setting with grass and rocks.](http://www.lato.ro/article.php/A-</p></div><div data-bbox=)

vad%C3%A1llatok-sz%C3%ADnm%C5%B1v%C3%A9szete-Pr%C3%B3banapl%C3%B3-Heiner-M%C3%BCller-Kvartett/2287/), Örkény István **Tóték** előadásának próbáit is végigkövettem és dokumentáltam, a napló a magyarországi *7óra7.hu* kulturális portál Műhely mellékletében jelent meg **Tóték: a megfagyott ember tekintete a hátunkban** címmel. (<http://7ora7.hu/hirek/totek-a-megfagyott-ember-tekintete-a-hatunkban-probanaplo>)

Köszönöm a Communitas támogatását!

Vasszamár

– eddig még nem közölt részletek –

Bizalom.

Tudomásul kellett vennie, hogy vannak keménymellűek. A keménymellűek tudják magukról, hogy kemény a mellük és egészen mindegy, hány évesek, ez a nyílt felvállalás teszi őket izgalmassá és az, hogy széküket bátran odahúzzák egy gyűlésen a férfi mellé, azt súgják, maga, uram, új itt közöttünk, de bennem megbízhat, és ha kételyei lennének, fogja meg a mellemet. Fogja csak meg. Ezt suttogja az igazgató beszéde közben és a férfi diszkrétan megfogja a melleit és megállapítja, hogy valóban kemények, helyesen beszélt a nő és annak ellenére, hogy kissé biceg és nem is fiatal már, a mellei tényleg kőkemények. Van alapja a tárgyaláshoz.

A pipás.

Elemér és a pipája. Ők ketten voltak egyek. Elemért finom vanília illat lengte körbe, talán a szíve is kissé megfüstölődött, a pipa eltávolította az emberektől, sűrű, finom vaníliafüstbe burkolózott és még a végére sem volt hajlandó a pipája nélkül menni. Elemért régóta ismerte, de akkoriban még nem pipázott, fiatal volt, cigaretta égett a szájában és egyáltalán nem érdekelt a lányt. Egyszer összefutottak egy szaunában, meztelenek voltak és ez a meztelenség egymásra nyitotta szemüket. A lelküket mindaddig ruha takarta. A forró gőzben ültek egymással szemben és combjuk lassan, észrevehetetlen lassúsággal nyílt szét, kitarulkoztak egymás előtt és a lány magába szívta Elemér pipájának füstjét. Sokszor utaztak így hármásban, Elemér, a pipa és ő. Elemér még mindig fiatal volt és a lány szerette Elemér kemény húsát. Sajnos a pipa mellé nem férközhetett semmilyen asszony, sokat szenvedett és néha fuldoklott a füsttől, amely nem engedte tisztán látni a férfit, gőz és füst vegyült felhevült testük körül, a férfi magának való volt, alig csókolta, valami mégis vonzotta hozzá a lányt, talán épp ez az érdektelenség, egyszerűen elővette, amikor szüksége volt rá és ez az eszközöség lenyűgöző volt és borzasztóan izgató. Hosszú időbe telt, amíg a lánynak sikerült kikapcsolni magában a gyengédség iránti örült vágyat és elfogadta, hogy a szaunabeli pillanatok megismételhetetlenek, és első szeretkezésük után hiába is vágyik a további intimitásra. Néha felkínálta a lánynak a pipát, az mohón szippantott belőle, megfürdött a füstben és elengedte vágyait.

A pipás volt az, aki megtanította, hogy csak azokkal szabad foglalkozni, akik ezt megérdemlik. A lelke elég kemény volt már ahhoz, hogy hét nap alatt ne nyissa meg egy ismeretlen pipásnak. Működtek bizonyos biztonsági funkciók. Meghalt a szerelem. Nem tudta, valaha lesz-e képes még egyszer szeretni egy férfit. Hálát adott a Magasságosnak, hogy csak önmagát kénytelen

elviselni, bár ez nem mindig okozott nehézséget. Egyre jobban érezte magát egyedül, vagyis saját magával. Mert magát mindig is kettőnek látta. Nem volt egyedül. Ezért volt képes elvonatkoztatni bizonyos dolgoktól, megérteni a szeretet és a gyűlölet furcsa menüjét, hajlongott olyanok előtt is, akik megalázták és élvezte a megaláztatást, mert szorosán kötődött az élethez és az életet mindennél jobban szerette. Ha feltette magában a kérdést, hogy miért ismerte meg a Pipást, az egyik lehetséges válasz az élet pontosabb megértése volt. A Pipás rendkívül szeszélyes volt, az értelmetlenségig az, a lány azon gondolkodott, vajon minden férfi ennyire hullámzó lelkivilággal rendelkezik? Szerette, de csak ezért, mert kiszámíthatatlan volt és a lányra egyáltalán nem volt jellemző a kiszámíthatatlanság, jólneveltsége mindig háttérbe szorította önmagát. Imádott figyelni a mellette levő férfiakra, ezért is vetődött annyi mellé, érdekelték, szerette őket, mindent szeretett bennük, még azt is, ha bántották. Valamikor harminc körül maga mögött hagyta a házasság utáni hajszát, nem akarta, hogy ilyen módon tartozzon valakihez, és az öregség szörnyű magánya, a test elhasználódásának démona sem tudták arra bírni, hogy tovább keressen. Férfiakat akart maga mellett, rövid időre, amíg lehetséges, kíváncsian várta a jövőt, hogy vajon meddig. Testét keményen tartotta, alig panaszkodott és minden nehézségnek kitette magát azért, hogy megedződjön, bármire hajlandó volt egy-egy újabb megállapítás kedvéért. Igaz, elég sokat ivott ahhoz, hogy mindent el tudjon viselni, szomorúságát és állandó csalódottságát alkohollal enyhítette. Bort ivott, egy ideje kizárólag bort, ami gondolatait habzásig üzte.

Bár csak egy hetet töltöttek együtt, egy egész életnek tűnt, volt még előtte két nap, ha megelégedtek volna azzal a két nappal, a vágy két teljes napjával, nem kellett volna egy életen keresztül emlékeznie. Igazán csak azokra tudott visszaemlékezni, akik sebet ejtettek rajta, szerelmi takarója összevissza színű és anyagú férfiemiélekekből állt, ebbe burkolta magát a sötétség óráiban és ennek szakadásain, a rosszul összefércelt emlékeken kukucskált a világba, amelynek magányától, úgy vélte, megvédi a foszlott szerelmek. Ausztriához nem sok kötötte, ott látta először a Pipást, ott látta meg először, mert találkozni számtalanszor találkoztak, de Ausztria széles hegyei adták meg a perspektívát kapcsolatukhoz. Egyszerűen lesiklottak egymáson, újra és újra, egyre biztosabban és merészebben, a lány élvezte a felfedezéseket, a sebességet, amellyel átrobog egy nap az életén, hitte, hogy megússza ezt a kapcsolatot sebek nélkül, de a férfi a negyedik napon hátat fordított, megmakacsolta magát és mindezt valami gonosz hormon számlájára írta, amely a szerelem, a kötődés megakadályozására termelődik a férfiemberben. A lány semmit nem értett az egészből, az ő hormonjai szabadon vágáltak testében és nevetésre ingerelték, ő tudta, hogy egy hétre szólt a szerződés, a szerelem pecsétjével és a Pipás durván feltépte azt, hormon-démonjai mögé bújva, gyáván.

Chat.

Nem volt története. Nem talált összefüggést a vele történetekben, ezért az életet sem tudta egészként értékelni. Mérnie kellett valahogyan az időt, nem években gondolkodott, érzéseinek intenzitása határozta meg az évszakokat, melyeknek gyors váltakozása megviselte lelkivilágát. Örök nyárról szó sem lehetett. Leggyakrabban az őszben sétált, szerette a halott leveleket, azokra az elhullatott szavakra emlékeztették, amelyeket férfiaknak írt le, ezernyi levél a szerelem felkiáltójelével ellátva. Soha nem zárta ki a lehetőséget ezekből a sorokból. A lehetőséget, amelyben már nem hitt és talán már nem is vágyott rá olyan vehemensen. Volt egy férfi, akivel beszélgetett, január negyedike volt.

me: egyelőre belém költözött a félelem, így kezdődött, belém költözött
ne kérdezd, mitől félek
magamtól

férfi: nem kérdezem

me: a semmitől magamban

férfi: igen, ez az egyetlen amitől valóban érdemes

me: nem tudom, hogyan lehet kimászni a szarból és fürdés nélkül megtisztulni

férfi: Mint fakír, minden testrészedet tudod nyalni

me: akkor jó úton haladok. bár az én fakírságomnak egyelőre nem jó az iránya, de legalább van benne gyakorlatom

férfi: értem én

azt azonban jó tudomásul venni,
hogy a vereséghez a biztos győzelmek vezetnek
pontosan úgy, ahogy a győzelemhez is

me: a vereséghez a biztos győzelmek vezetnek... nem biztos, hogy értem

férfi: dehogynem

érted, csak nem mered végiggondolni
túl fiatal vagy hozzá

me: még mindig túl fiatal vagyok?

férfi: még túl erős az instant boldogság-igényed

me: ez igaz

férfi: igen

me: boldogságra vágyom, de nem tudom, mi az
illetve amit annak hiszek, arról kiderül, hogy nem az

férfi: milyen okos és ravasz vagy

me: illetve el sem jutok odáig, csak kergetem

férfi: elrejtetted a választ a kérdéseidben,

hogy úgy tehesz, mintha nem tudnád
a boldogság az, amire már nem vágysz

me: vagyis ami a tied vagy amiről már tudod, hogy felesleges?

férfi: ugyanaz

Sent at 12:12 PM on Wednesday

Rájött arra, hogy nem csak szeretkezés után tudhat meg fontos dolgokat férfiaktól, eddigi ismereteit főleg így szerezte, az ágy helyett helyzetet kell teremteni a beszédhez, és ha mást nem is tesz, jelen kell lenni ezekben a pillanatokban. Átrendezte az életét úgy 33 körül.